

SIEWCA

W KOMUNII Z BOGIEM

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 54 (122)

3 – 16 kwietnia 2011 r.

Cena 1,- zł

PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

Pod krzyżem stoi Matka... obejmuje jej sylwetkę ostatnim spojrzeniem. Oddaje ją Janowi w opiekę „Oto Matka Twoja...”

MOC SŁOWA

Niedziela IV Wielkiego Postu – 3 kwietnia 2011
J 9,1.6–9.13–17.34–38

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: „Idź, obmyj się w sadzawce Siloe”, co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: „Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?”. Jedni twierdzili: „Tak, to jest ten”, a inni przeczyli: „Nie, jest tylko do tamtego podobny”. On zaś mówił: „To ja jestem”. Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A dnia tego, w którym Jezus uczynił błoto i stworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: „Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę”. Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: „Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu”. Inni powiedzieli: „Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?”. I powstało wśród nich rozdwojenie. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: „A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?” Odpowiedział: „To jest prorok”. Na to dali mu taką odpowiedź: „Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?”. I precz go wyrzucili. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?” On odpowiedział: „A któż to jest. Panie, abym w Niego uwierzył?”. Rzekł do niego Jezus: „Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie”. On zaś odpowiedział: „Wierzę, Panie!” i oddał Mu pokłon.

Refleksja niedzielna:

Czyn niewidomy by zawołał: „Zatrzymaj się!”, gdyby wiedział, co go czeka? Jezus przecież nawet go nie zapytał, czy chciałby zostać uzdrowiony – w szabat! Prawowierni zaś wyładowali swój gniew na nim, który niczemu nie był winny, a jedynie był niewidomy i został uzdrowiony. Należy przyznać, że bronili się dobrze, a w końcu też „przejrzał” i rozpoznał w Jezusie Syna Człowieczego, i uwierzył w Niego. Dobro i zło rzadko spotyka nas za naszą wcześniej wyrażoną zgodą. „Okay” często przychodzi nam powiedzieć znacznie później – niekiedy po ciężkich rozterkach duchowych i wielkich cierpieniach, po pokonaniu wielu wewnętrznych oporów. Dobrze by było, gdybyśmy się nauczyli ufać, że Bóg przygotował dla nas

„dobre rzeczy”, choć nic jeszcze o tym nie wiemy. Jakże zbawienne byłoby nauczyć się wierzyć także wtedy, gdy nasze oczy niczego jeszcze nie widzą.

Niedziela V Wielkiego Postu – 10 kwietnia 2011
J 11,3–7.17.20–27.33b–45

Siostry Łazarza posłały do Jezusa wiadomość: „Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz”. Jezus usłyszawszy to rzekł: „Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą”. A Jezus miłował Martę i jej siostrę Łazarza. Mimo jednak że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: „Chodźmy znów do Judei”. Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Muna spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i te-raz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga”. Rzekł do niej Jezus: „Brat twój zmartwychwstanie”. Rzekła Marta do Niego: „Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym”. Rzekł do niej Jezus: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?” Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść do świata”. Jezus wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: „Gdzieście go położyli?”. Odpowiedzieli Mu: „Panie, chodź i zobacz”. Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: „Oto jak go miłował”. Niektórzy z nich powiedzieli: „Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?”. A Jezus ponownie okazując wzruszenie głębokie przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus rzekł: „Usuniecie kamień”. Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie”. Jezus rzekł do niej: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?”. Usunięto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: „Ojcie, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał”. To powiedziaławszy, zawołał donośnym głosem:

„Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!”. I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: „Rozwiążcie goi pozwólcie mu chodzić”. Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

Refleksja niedzielna:

Zmartwychwstanie nie jest czymś dalekim, co zdarzy się w dzień ostateczny. Zmartwychwstanie nie jest nawet – przede wszystkim przeznaczone – dla zmarłych. Jeśli dokładnie przysłuchamy się rozmowie Jezusa i Marty, stanie się dla nas jasne, że zmartwychwstanie, którym jest sam Jezus, ma przemienić nasze życie, nie naszą śmierć. Mówi bowiem do Marty: „Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki”. Jego troska o żyjących, o Marię i Martę, jest większa niż o zmarłego Łazarza. Czy Marta może uwierzyć, że Jezus jest zmartwychwstaniem

i życiem? Pytanie to jest fundamentalne, ponieważ rozstrzyga ono o tym, jak jej życie będzie wyglądało w przyszłości, z jaką wolnością będzie je przeżywała albo z jaką troską. Przed tym samym pytaniem stajemy także my. Czy jesteśmy w stanie uwierzyć, że Jezus jest zmartwychwstaniem i życiem? Nie jest to bynajmniej pytanie katechizmowe. Czy możemy w to tak wierzyć, że wiara ta nas faktycznie poruszy i coś zmieni w naszym życiu, w naszych postawach? Nie musimy na to pytanie odpowiadać zdecydowanym „tak”. Również Marta nie jest pewna swojej wiary i odpowiada nieco wymijająco. Ale zarazem tak, że jasnym się staje: Chce wszystko postawić na Pana. Jemu całkowicie zaufać. Podejmuje decyzję, żeby zdać się na Jego słowa: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem” i doświadczyć go swoim sercem i całym swoim życiem. To powinno i nas ośmielić, by siebie zapytać: Do jakiego stopnia słowa te określają również nasze życie?

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA IV WIELKIEGO POSTU, 3 kwietnia 2011

Słowo Boże: 1 Sm 16,1b.6-7.10-13a; Ef 5,8-14; J 9,1-41
Laetare – Niedziela Radości
Początek rekolekcji wielkopostnych w naszej Parafii

PONIEDZIAŁEK, 4 kwietnia 2011, dz. powszedni

Słowo Boże: Iz 65,17-21; J 4,43-54
Drugi dzień rekolekcji wielkopostnych w naszej Parafii

WTOREK, 5 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Ez 47,1-9.12; J 5,1-3a.5-16
Trzeci dzień rekolekcji wielkopostnych w naszej Parafii

ŚRODA, 6 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Iz 49,8-15; J 5,17-30
Czwarty dzień rekolekcji wielkopostnych w naszej Parafii

CZWARTEK, 7 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Wj 32,7-14; J 5,31-47
Ostatni dzień rekolekcji wielkopostnych w naszej Parafii

PIĄTEK, 8 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Mdr 2,1a.12-22; J 7,1-2.10.25-30
W modlitwie powszechnej wezwanie za borykających się z problemami uzależnień i za rozbite małżeństwa – z racji II piątku miesiąca

SOBOTA, 9 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Jr 11,18-20; J 7,40-53
Konferencja Episkopatu Polski postanowiła zachować zwyczaj zasłaniania krzyży i obrazów w kościołach od V Niedzieli Wielkiego Postu do końca liturgii Wielkiego Piątku, obrazy zaś do zakończenia Wigilii Paschalnej

NIEDZIELA V WIELKIEGO POSTU, 10 kwietnia 2011

Słowo Boże: Ez 37,12-14; Rz 8,8-11; J 11,1-45
Dzisiaj I rocznica Katastrofy Smoleńskiej – w modlitwie powszechnej okolicznościowe wezwanie w intencji Ojczyzny
Dzisiaj taca na WSD w Elku w dekanatach: Filipów, Giżycko, Gołdap, Olecko, Sejny, Suwałki, Węgorzewo

PONIEDZIAŁEK, 11 kwietnia 2011, dz. powszedni

Słowo Boże: Dn 13,41-62; J 8,1-11

WTOREK, 12 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Lb 21,4-9; J 8,21-30

ŚRODA, 13 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Dn 3,14-20.91-92.95; J 8,31-42
Światowy Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej – w modlitwie powszechnej okolicznościowe wezwanie

CZWARTEK, 14 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Rdz 17,3-9; J 8,51-59

PIĄTEK, 15 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Jr 20,10-13; J 10,31-42
Droga Krzyżowa ulicami miast Diecezji Elckiej

SOBOTA, 16 kwietnia 2011, dzień powszedni

Słowo Boże: Ez 37,21-28; J 11,45-57
Dzisiaj 84 rocznica urodzin Ojca Świętego Benedykta XVI – w modlitwie powszechnej okolicznościowe wezwanie.

NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ, 17 kwietnia 2011

Słowo Boże: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mt 26,14-27.66
XXVI Światowy Dzień Młodzieży

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

Skorzystaj z rekolekcji wielkopostnych

Właśnie rozpoczynamy rekolekcje, czas zastanowienia się nad sobą i nad swoim życiem. Zatrzymać się na chwilę, wyciszyć i zamyślić. Spotkać Boga i spotkać się sam na sam ze sobą. Trzeba wyjść na pustynię, bo tam jest cisza, spokój i milczenie. Wtedy można usłyszeć siebie.

A może właśnie tegoroczne nauki rekolekcyjne będą dla mnie swoistą pustynią, powrotem do źródeł?

Rekolekcje wielkopostne to taki szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. Jest to czas próby, czas lekcji i nauk, kiedy uczymy się roztropności, mądrości ducha i stajemy się lepsi. Czas rekolekcji jest bardzo znanym aktem pokutnym w Kościele od wieków – aktem duchowych ćwiczeń. Dlatego rekolekcje odprawiają wszyscy: papież, biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice, małżonkowie, rodzice, dziadkowie, studenci, uczniowie, osoby chore i niepełnosprawne, osoby samotne i rozwiedzione... Kościół naucza i przygarnia wszystkie owieczki rozproszone na całym świecie.

Ktoś kiedyś napisał: „Trudniej jest dzień dobrze przeżyć, niż napisać księgę...”. To prawda, nie będzie nam łatwo stać się lepszymi po godzinie lub po kilku godzinach nauk rekolekcyjnych. W ciągu kilku chwil nie da się naprawić całego duchowego rozgardiaszu. To jest praca na całe życie. Ale warto od czegoś zacząć, warto w tych rekolekcyjnych dniach postawić sobie odważne pytania:

Czy ja mam jeszcze wiarę? Czy jestem w stanie uwierzyć jeszcze więcej Bogu i mocniej Mu zaufać? Czy kocham Go ze wszystkich sił, wszelkim myśleniem i całym sercem? Muszę sobie także odpowiedzieć na pytanie: Czy ja się jeszcze modłę? Czy potrafię rozmawiać z Bogiem?

W czasie rekolekcji wielkopostnych warto także przeczytać coś, co pomoże inaczej myśleć, zobaczyć bliźniego i z nim się pojednać. Same zaś rekolekcje mają dodać sił, odwagi, otuchy i nadziei, aby pójść pod krzyż i zobaczyć Ukrzyżowanego. Żeby mieć odwagę podnieść oczy,

zapłakać i zapytać: „Panie, czy Ty mi jeszcze raz przebaczysz? Czy przygarniesz mnie ponownie do swego serca?”. Odpowiedź usłyszysz na pewno... Zobaczysz ją w oczach i rozpiętych ramionach Chrystusa, w przebitym sercu Jezusa. Sam dojdiesz do wniosku: „To nie gwoździe Cię przybiły, lecz mój grzech”, moje słabości, namiętności, moja niewierność, moja zdrada i oddalenie...

Wtedy, gdy poprawnie odczytasz odpowiedź płynącą z krzyża, podejmiesz skrucę, wołę poprawy i wypowiadasz się. A potem wrócisz do krzyża i ucałujesz przez łyzy przebite stopy Chrystusa.

I to będą twoje prawdziwe rekolekcje. Zobaczysz, że inny jest świat, inna rzeczywistość, inni będą ludzie, a ty przeżyjesz prawdziwe nawrócenie. Podczas rekolekcji wielkopostnych trzeba „załatwić” wiele spraw nie tylko z Bogiem, ale i ze współmałżonkiem, z rodzicami, z dziećmi i bliźnimi. Rekolekcje są po to, aby wyprostować to wszystko, inaczej zmarnujemy dni, które zostały nam dane na uleczenie duszy.

Naprawdę warto wybrać się na wielkopostne ćwiczenia duchowe, by za Julianem Tuwimem zawołać:

Jeszcze się kiedyś rozsmucę,
Jeszcze do Ciebie powrócę,
Chrystusie.

Jeszcze tak strasznie zapłacę,
Że przez łyzy Ciebie zobaczę,
Chrystusie...
I z taką wielką żalobą
Będę się żalił przed Tobą,
Chrystusie,

Że duch mój przed Tobą kłęknie
I wtedy serce mi pęknie,
Chrystusie...

*o. Dariusz W. Andrzejewski CSSp
(wyszukane w Internecie)*

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

Pasterze Kościoła w Polsce napisali List na temat małżeństwa i rodziny nawiązujący do hasła tego Roku Kościelnego „BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI”. Biskupi zakończyli list słowami: „Umiłowani w Chrystusie Panu! Kończąc, pragniemy zwrócić uwagę, na wydany w tym roku przez Konferencję Episkopatu Polski dokument pt. „Służysz prawdzie o małżeństwie i rodzinie”. Bardzo serdecznie zachęcamy do jego lektury

Polityka prorodzinna – istotny miernik odpowiedzialności za Ojczyznę

149 Polska pilnie potrzebuje prawdziwej polityki prorodzinnej! Jest ona polską racją stanu i elementarnym obowiązkiem rządzących. Niestety, musimy – w imieniu polskich rodzin – powiedzieć z rozczarowaniem, że odzyskana w 1989 roku wolność uruchomiła lawinowo „dziki kapitalizm”, państwo zaś ciągle nie ma woli ani odwagi, by prowadzić konsekwentnie, w pełnym zakresie politykę prorodziną. Do tej pory, mimo przygotowania Raportu o stanie rodziny i Programu polityki prorodzinnej, nie zdołano tych założeń zrealizować. Co więcej, kolejne rządy zdają się nie dostrzegać fundamentalnego i niezastąpionego znaczenia rodziny dla rozwoju, stabilności i trwania Narodu i państwa polskiego. Zastanawiające, że tylko w polskiej polityce społecznej nie ma miejsca dla rodziny, a już zupełnie nie ma miejsca dla rodziny wychowującej większą liczbę dzieci. Statystyki pokazują, że poczynając od trójki dzieci, rodzina jest w znacznie większym stopniu zagrożona ubóstwem, niż np. rodziny emerytów, rencistów czy samotnych rodziców. Żaden inny kraj Europy nie przeznaczają tak mało środków na wsparcie rodziny, co Polska. Jednym z mitów, utrwalanych przez polityków i publicystów, jest twierdzenie, że na politykę rodzinną prowadzoną wzorem krajów zachodnich nas nie stać. Jednak sformułowanie: „nie stać nas” należy tłumaczyć: „uwazamy, że są sprawy ważniejsze”. Jest to więc kwestia priorytetów, a nie braku środków. Znakomitą syntezę wszystkich podstawowych obowiązków w zakresie polityki prorodzinnej stanowi wydana przez Stolicę Apostolską Karta Praw Rodziny.

150 Kościół niezmiennie postuluje, żeby wynagrodzenie za pracę wystarczało na założenie i godziwe utrzymanie rodziny oraz na zabezpieczenie jej przyszłości. Katolicka nauka społeczna mówi o tzw. płacy rodzinnej, którą definiuje jako „jedno wynagrodzenie dane głowie rodziny za pracę, wystarczające na zaspokojenie potrzeb rodziny bez konieczności podejmowania pracy zarobkowej poza domem przez współmałżonka”. Powiada, że może to także być zasiłek rodzinny albo odpowiadający realnym potrzebom dodatek macierzyński dla kobiety, która oddaje się wyłącznie rodzinie.

151 Polityka prorodzinna musi dotyczyć wszystkich rodzin. Każda próba ograniczenia wsparcia rodziny do pomocy rodzinom ubogim, redukuje wspieranie rodziny do polityki so-

cialnej, która ze swej istoty ma na celu likwidowanie problemów. Tymczasem rodzina nie jest problemem społecznym. Zatem polityka socjalna nie może być utożsamiana z polityką prorodziną.

152 Kiedy dzisiaj w Polsce rodzi się najmniej dzieci w całej Europie, a prognozy demograficzne zapowiadają dalsze drastyczne zmniejszenie ludności – katolik zaangażowany w politykę musi uczciwie przyznać, że Polska umiera, i podjąć działania, aby do tego nie dopuścić. Działania rzeczywiste, a nie propagandowe.

153 Pragnienie dziecka jest jednym z największych, niezrealizowanych pragnień na polskiej Ziemi! Zbyt często brakuje jednak podstawowych warunków, aby realizacja tego pragnienia nie wymagała heroicznych wyrzeczeń. Bez stworzenia odpowiednich warunków materialnych, skazuje się rodzinę na ubóstwo, upokorzenie i poniewierkę, nawet bez zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia na starość (matka poświęcająca się pracy w domu nie ma nawet prawa do emerytury, a jej dzieci pracować będą na emeryturę osób bezdzietnych i małodzietnych).

154 Wielka szkoda, że wartość macierzyństwa nie znajduje sprawiedliwej i zrównoważonej oceny. Kobieta często musi realizować swoją misję przy obojętności otoczenia oraz pozbawiona należytej pomocy ze strony społeczeństwa. Można mówić wręcz o faktycznej dyskryminacji ekonomicznej i społecznej kobiet, które wybrały macierzyństwo. Niedopuszczalna jest krótkowzroczność, która prowadzi do postaw otwarcie wrogich macierzyństwu, uważając je za sprzeczne z wymogami produkcji i konkurencyjnej wydajności w społeczeństwie przemysłowym. W konsekwencji takiej polityki, niektóre kobiety są wręcz miażdżone nadmiarem trosk i obowiązków. Winę za taki stan rzeczy ponosi w dużej mierze prawodawstwo ignorujące wartość rodziny. Należy rozważyć z całą powagą i podjąć rzeczywiste działania, by zapewnić warunki społeczne sprzyjające macierzyństwu i umożliwić kobiecie wychowywanie dzieci. Nigdy raczej ekonomiczne nie mogą zmuszać kobiety do pracy ponad jej siły, a pracodawca nie ma prawa stawiać takich wymagań, które zmuszałyby do zaniedbywania wychowania dzieci czy obowiązków wynikających z prowadzenia domu. Lekceważenie macierzyństwa jest tym bardziej bezsensowne, że „swoje istnienie ludzkość zawdzięcza kobietom, które postanowiły zostać żonami i matkami”.

Jan Paweł II Poślaniec Miłości

2 kwietnia 2005 r. godzina 21:37 to data, która na stałe wpisała się w historię Polski i w historię Świata. Przełom marca i kwietnia 2005r. pozostanie na długo w naszej pamięci. Świat na chwilę zaczął żyć innym rytmem. Uciły polityczne waśnie i spory. Prace komisji śledczych stały się zupełnie nieistotne. Na drugi plan zeszyły doniesienia z wojennych frontów, notowania giełd walutowych, a nawet własne kłopoty zdrowotne.

Nagle świat zaczął jawić się w zupełnie innych kształtach, wielu ze zdziwieniem zobaczyło, że duch może wziąć górę nad materią. „Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących” (Dz 4,32). Powodem zmiany stał się Jan Paweł II, a w zasadzie świadomość, że ten papież, który już za życia został okrzyknięty Janem Pawłem Wielkim „wraca do domu Ojca”. Czas śmierci i czas żałoby stał się czasem „rekolekcji narodowych”, czasem szczególnego działania Ducha Świętego.

Na zawsze pozostanie w mojej pamięci prosta drewniana trumna złożona wprost na ziemi przed Bazyliką Świętego Piotra. Tyle razy padała na kolana

by ją całować w najodleglejszych zakątkach świata, teraz ona zdawała się go tulić do swego łona.

Na zawsze pozostanie w mojej pamięci położony na trumnie ewangeliarz, którego kartki wiatr przewracał, by go zamknąć na koniec żalobnych uroczystości.

Na zawsze pozostaną w mojej pamięci opustoszałe ulice miasta i wiatr, który niósł nimi duże ilości piasku.

Przy ekranie telewizyjnym trwałam w wielkim bólu, ale jednocześnie duch na nowo rozpałił moje serce i poczułam się tak, jakbym była na placu Świętego Piotra bardzo blisko Boga i ludzi. Czulałam, że jesteśmy wielką rodziną. Plac Świętego Piotra przypominał Kościół w Dniu Pięćdziesiątnicy. Wszyscy mówili językiem serca.

85 lat służby Bogu i ludziom, lat nauki, pracy i modlitwy. Wezwany na Stolicę Piotrową „z dalekiego kraju” stał się kimś bliskim całej ludzkiej rodzinie. Głosił naukę, nastawał w porę i nie w porę. Gdy trzeba było, umiał wykazać błąd, lecz trzciny nadłamanej nie zламаł. Szedł do możnych, pochylał się nad biednymi.

Mocarz ducha, mistrz słowa, filozof, poeta, kanzonidzieja. Gdy mówił słuchaliśmy Go, ale nie zawsze posłuchaliśmy. Może trzeba było przeżyć jego odejście by lepiej pojąć, jakiego dzieła dokonał.

Upływający czas sprawia, że mali odchodzą w niepamięć, a Wielkich Pośłańców Miłości wynosi się na Ołtarze. Okrzyki z Placu Świętego Piotra „Santo subito” spełnią się 1 maja 2011 r.

-Irena-

*Dojrzałość jest także bojaźnią,
Kres uprawy zawiera się już w jej początku –
początkiem mądrości jest bojaźń –
lecz spoczywa już na innych warstwach
tej samej gleby,
nie jest już potrzebą ucieczki,
jest przestrzenią, którą mierzy się wielkość.
Przenikamy do tej przestrzeni,
odchodzimy od tego początku
i tak wracamy powoli:
dojrzałość jest bowiem w miłości,
którą przemienia bojaźń.*

(Jan Paweł II; fragment z „Myśli o dojrzewaniu”)

Powiedziałem Bogu „tak”

**Był to dzień sprawdzianu mojej wierności Chrystusowi, mojego „tak” wypowiedzianego w dniu święceń kapłańskich – gdy zostałem wyrzucony z Syberii, z mojej diecezji...
BP JERZY MAZUR SVD**

(2)

Przyjąć radość i krzyż

Zwiastowanie zawsze łączy się z radością i jednocześnie z krzyżem. Maryja po wypowiedzeniu „tak” i przeżyciu chwil pełnych radości poszła aż pod krzyż. Moje powołanie także wiąże z krzyżem; bez niego nie ma kapłaństwa, zresztą całe życie jest niesieniem krzyża w trudach i radościach dawania świadectwa o Jezusie.

Początkowo na Syberii przerażały mnie odległości. Diecezja, którą zarządzałem, jest 30 razy większa od Polski. Udało mi się jednak do tego przywyknąć. Można było latać samolotami, choć z mocną wiarą, że doleci się szczęśliwie do celu. Dużą trudnością było znalezienie ludzi; przez wiele lat żyli bez Ewangelii, bardzo rozproszeni i jednocześnie zastraszeni. Nie było gdzie się modlić, kościoły pozamieniano na filharmonie. Dlatego w blokach powstawały kaplice, ale wtedy spotykaliśmy się z osądem, że jesteśmy sekciarzami. Nie sposób nie wspomnieć biedy w różnych jej postaciach, rozbitych rodzin, utraty nadziei. W takich warunkach głoszenie Dobrej Nowiny stawało się zwiastowaniem tym ludziom obecności Chrystusa, z którym spotykali się w sakramentach i we wspólnotce. Każdego wiernego znałem po imieniu. Do małych wspólnot – po 30, 40 osób – leciałem samolotem. Był w nich żywy Chrystus, naprawdę oczekiwali na Niego, na kapłana, cieszyli się z każdych odwiedzin, z każdej Mszy świętej. To dodawało mi entuzjazmu i odwagi.

Chwilom trudnym towarzyszyły także i te pocieszające. Przede wszystkim charakter mieszkańców Syberii, ich pogoda ducha i chęć wzajemnej pomocy. Klimat i trudy życia sprawiają, że Sybirak zawsze pomoże Sybirakowi. Na tych pozytywnych cechach budowaliśmy wspólnotę Kościoła na ziemi świadków wiary, oczyszczonej przez krew męczeńską. Cieszyłem się też bezinteresowną postawą ludzi pracujących w domach dziecka, w szpitalach. Nie otrzymywali pieniędzy przez wiele miesięcy, widziałem jednak ich wielką radość z opieki nad dziećmi i chorymi. Radość rodziła się także, gdy przyjeżdżali nowi kapłani, siostry zakonne, świeccy. Kościół odradzał się, rosły miejscowe powołania. W tajemnicę zwiastowania „zamieszany” był św. Józef także tu, we wschodniej Syberii. Szukaliśmy patrona diecezji, pomyślałem, że skoro św. Józef daje sobie radę z całym Kościołem, to pomoże i całej Syberii. Mam dla Niego wielką cześć, On też powiedział „tak” i do końca pozostał wierny. (cdn)

(„Różaniec” 2/2006)

Bazylika Mniejsza p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141
Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003
Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl
Wikariusze: ks. Piotr Mozyro, ks. Piotr Swędrowski, ks. Bernardas Augaitis.

Zapowiedzi przedślubne:

Sylwester Jasiński, kawaler, Sejny, Parafia tutejsza i **Iwona Draugialis**, panna, Zaleskie, Parafia tutejsza.

Karol Poczubut, kawaler, Suwałki, Parafia Matki Bożej Miłosierdzia i **Marta Andrulowicz**, panna, Marynowo, Parafia tutejsza.

Módlmy się za narzeczonych, aby z wiarą i roztropnie przygotowali się do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Sakrament Chrztu Świętego:

119/03/2011 – Krystian Tichanow, Dominik Tichanow, Konrad Tichanow.

27/03/2011 – Szymon Okulanic, Mikołaj Jasiński, Tomasz Jasiński

Odeszli do wieczności:

† Zofia Basiaga, Sejny (l. 89) zm. 14/03/2011

† Maria Kalinowska, Sejny (l. 88) zm. 14/03/2011

† Celina Majewska, Sejny (l. 85) zm. 14/03/2011

† Aniela Kosa, Rynkojeziory (l. 83) zm. 16/03/2011

† Stefania Łabacz, Babańce (l. 92) zm. 21/03/2011

† Antoni Kosa, Rynkojeziory (l. 88) zm. 22/03/2011

Plan rekolekcji wielkopostnych:

Od dzisiaj do środy włącznie. Godziny spotkań są takie same w poszczególne dni: 6.30; 9.00, 11.00 i 18.00. Dzieci przyjdą po zajęciach w szkole wszystkie razem z wychowawcami na godz. 13.30.

W języku litewskim w poniedziałek i wtorek w bazylice o 12.30, w Krasnowie w środę o 13.00 a w Żegarach w środę o 14.30. Sakrament pokuty na pół godziny przed Mszą św., dzieci przystąpią do spowiedzi św. we wtorek o 13.30 w ramach nabożeństwa pokutnego – również rodzice, dziadkowie mogą w tym czasie skorzystać ze spowiedzi.

Odwiedziny starszych i chorych w domach będą w sobotę przed Niedzielą Palmową, 16 kwietnia przed południem. Prosimy o zgłaszanie adresów w zakrystii lub kancelarii, można również telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

Ofiarodawcy kołędowi

W „Siewcy” umieszczamy sukcesywnie wszystkich ofiarodawców, którzy złożyli oprócz ofiary kołędowej specjalną ofiarę na prace remontowe w tym roku. Serdecznie Bóg zapłać wszystkim ofiarodawcom ponizej, którzy złożyli w sumie 2080 zł.

Korzecka Helena, Sejny, Zawadzkiego
Zubrzyńscy Marek Katarzyna, Sejny, W. Polskiego
Pankiewicz Grzegorz Ewa, Sejny, W. Polskiego
Sawiccy Fabian Beata, Sejny, Wojska Polskiego
Turowscy Tomasz Agnieszka, Sejny, W. Polskiego
Czeszkiewicz Marcin Wiktoria, Sejny, Konarskiego
Podolewscy Edward Halina, Sejny, W. Polskiego
Gaber Janina, Sejny, Wojska Polskiego
Galiński Robert Urszula, Sejny, Wojska Polskiego
Łabutis Dariusz Bożena, Sejny, Wojska Polskiego
Kotarscy Wiesław Regina, Sejny, W. Polskiego
Kruszyłowicz Dariusz Barbara, Sejny, W. Polskiego
Skindzier Jan Anna, Sejny, Wojska Polskiego
Gaus Józef Beata, Sankury
Łobik Anna, Krasnowo
Miszkiel Ryszard Zofia, Skuste
Gryguć Andrzej Anna, Skuste
Korzeniec Henryk Jadwiga, Łopuchowo
Basiewicz Marek Grażyna, Łopuchowo
Korzeniecka Halina, Łopuchowo
Korzeniec Janusz Renata, Łopuchowo
Falana Tomasz Barbara, Łopuchowo
Moroz Stanisław Halina, Sumowo
Fiedorowicz Waclaw Jadwiga, Daniłowce
Przekopscy Dariusz Joanna, Sumowo
Rapczyńska Helena, Sumowo
Maślak Edmund Leokadia, Sumowo
Staniewicz Ryszard Alicja, Sumowo
Wojnowscy Franciszek Leokadia, Sumowo
Jankowscy Romuald Katarzyna, Sankury
Pieczulis Waldemar Dalicja, Sankury
Albowski Zygmunt Romuald, Krasnowo
Łobik Stanisław Alicja, Krasnowo
Motuk Halina, Krasnowo
Roguccy Józef Biruta, Romanowce
Ogórkis Jan Grażyna, Sejny, Łakowa

Ogłoszenia duszpasterskie

1 Czwarta niedziela Wielkiego Postu różni się nieco od pozostałych. W tradycji Kościoła nazywamy ją niedzielą Laetare, czyli niedzielą radości. Widzimy to nawet w zmianie postnego fioletu na różowy kolor szat liturgicznych. W połowie Wielkiego Postu Kościół wzywa wiernych do radości, aby wszyscy podejmujący trud przemiany serca wytrwali w tym niełatwym codziennym wysiłku.

2 Wielki Post, który obecnie przeżywamy, to wyjątkowa okazja do nawrócenia, do odnowienia naszej przyjaźni z Bogiem. Rekolekcje wielkopostne to czas powracania do korzeni wiary i zadziwienia tajemnicą Bożej Miłości. Dobrze wykorzystajmy ten czas, aby ugruntować w sobie człowieka prawego sumienia i autentycznie zaangażowanego w budowanie Królestwa Bożego: Królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju w naszych rodzinach, we wspólnocie parafialnej, w miejscach pracy i w całym społeczeństwie. Zachęćmy serdecznie wszystkich domowników do udziału w rekolekcjach, dobrze przygotujmy się do Sakramentu Pokuty i Pojednania, skorzystajmy z daru Bożego Miłosierdzia i my sami i nasz dom. Program rekolekcji jest znany, umieścimy go w widocznym miejscu w domu z zaproszeniem do udziału w nich.

3 W duchu wielkopostnej solidarności wspierajmy w tym czasie działalność charytatywnych instytucji Kościoła, zwłaszcza „Caritas”, która tak skutecznie, choć bez wielkiego rozgłosu, pomaga najuboższym w całej Polsce oraz biednym Polakom na obczyźnie. Niech wszyscy zazną radości świąt Zmartwychwstania, zwłaszcza dzieci, samotni i opuszczeni, zapomniani przez najbliższych i państwo, pozostawieni własnemu losowi. Jak co roku Caritas rozprowadza świece paschalne, świąteczne, które niech będą zapalone w czasie wielkosobotniej Wigilii Paschalnej, a potem na wielkanocnym stole przypominają Chrystusa Zmartwychwstałego.

4 Od piątej niedzieli Wielkiego Postu zmienia się charakter tego okresu liturgicznego. Cały czas towarzyszyło nam wezwanie Kościoła do nawrócenia i pokuty, skorzystania z łaski przebaczenia, którą miłosierny Bóg pragnie nas obdarzyć. Teraz Wielki Post nabiera charakteru pasyjnego. Od dziś w kościele zasłaniamy wszystkie krzyże. Skupimy się na rozważaniu Męki Pańskiej, stąd jeszcze większa zachęta do udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali. Apel ten kieruję zwłaszcza do tych, którzy jeszcze w tym roku nie uczestniczyli w tych pięknych nabożeństwach. Gorzkie Żale w niedzielę po sumie, a po południu o 17.00 z kazaniem pasyjnym. Droga Krzyżowa w piątek: dla dzieci o 16.00; dla wszystkich o 17.00; dla młodzieży o 18.30.

5 Niedziela, nosząca datę 10 kwietnia, kieruje nasze myśli do tragicznego wydarzenia sprzed roku. Dziś przypada 1. rocznica katastrofy polskiego prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem. Zginęło 96 osób, w tym Prezydent RP z małżonką, dowódcy wojskowi, duchowni, a wśród nich Bp Polowy WP Tadeusz Płoski (mój serdeczny przyjaciel, razem przed 29 laty przyjmowaliśmy święcenia kapłańskie), parlamentarzyści, działacze społeczni, załoga samolotu. Pewnie pamiętamy jeszcze, jak trudne to było doświadczenie dla polskiego Narodu, jak głęboka żałoba spowiła serca wielu Polaków. Wspominając tamte chwile, prosimy Boga o to, abyśmy wreszcie potrafili wyciągać z tej i innych lekcji historii właściwe wnioski. Pamiętajmy też o wszystkich ofiarach zbrodni katyńskiej. Uroczysta Eucharystia w intencji zmarłych i o pociechę dla ich rodzin będzie o godz. 11.30.

6 W sobotę, 16 kwietnia, swoje 84. urodziny będzie obchodził Ojciec Święty Benedykt XVI, a 19 kwietnia będzie 6. rocznica wyboru Papieża na Stolicę Piotrową. Wesprzyjmy go swoimi modlitwami, aby nadal dzielnie prowadził Kościół poprzez pełny niepokoju XXI wiek.

7 Modlitwą i ofiarą na funkcjonowanie naszego Seminarium Duchownego w Elku będziemy mogli wesprzeć w niedzielę, 10 kwietnia. Seminarium się rozbudowuje o nową kaplicę i bibliotekę, stąd prośba o wsparcie tego dzieła.

8 Tegoroczna Droga Krzyżowa ulicami naszego miasta przejdzie w Niedzielę Palmową, 17 kwietnia. Początek o godz. 19.00 w naszej Bazylice. Zapraszamy szkoły, samorządy, formacje mundurowe: policję, straż pożarną i graniczną, urzędy, stowarzyszenia, wspólnoty do włączenia się w to niezwykle nabożeństwo, niesienie krzyża i pomoc organizacyjną. Całością przygotowań koordynuje ks. Piotr Mozyro.

(cd - na stronie 11)

Intencje mszalne 03–17.04.2011 r.

NIEDZIELA IV WIELKIEGO POSTU, 3 kwietnia 2011 REKOLEKCJE

07:00 +Eugenia Bielecka (greg)
07:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:30 +Helena +Adam Bałulis
10:00 +Halina Namiotko (2 rocz.)
11:30 Za parafian
13:00 (LT): +Antoni +Jerzy z rodz. Auruskiewiczów
i Krakowskich
Krasnowo: +Katarzyna
17:30 +Zofia +Wacław Staśkiel i ich rodzice

PONIEDZIAŁEK, 4 kwietnia 2011 REKOLEKCJE

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
09:00 +Józef +Wiesław Pachucy
11:00 Dzięczynna i o błog. Boże dla Kazimierza
Andrukanisa w 80 rocz. urodz. i dla rodziny
12:30 (LT) +Eugeniusz Woźnialis (greg)
13:30 +Wacław i z rodz. Adamowiczów
18:00 +Zofia +Marian Makarewicz

WTOREK, 5 kwietnia 2011 REKOLEKCJE

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
09:00 +Stanisław +Józef +Jan +Józef Teodorowicz
11:00 +Antoni Bałakier (13 rocz.)
12:30 (LT) +Wincenty Niewulis (8mc) +Anna i zm.
z rodziny
13:30 Nabożeństwo pokutne dla dzieci
18:00 Za Ojczyznę, Ojca Świętego i Radio Maryja
18:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)

ŚRODA, 6 kwietnia 2011 REKOLEKCJE

06:30 +Helena Luto (2 rocz.)
09:00 +Eugenia Bielecka (greg)
11:00 +Sigit Czeplik
13:30
13:00 KRASNOWO:
14:30 ŻEGARY:
18:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)

CZWARTEK, 7 kwietnia 2011

06:30 +Andrzej Łabanowski
06:30 +Mariusz Domański (13 rocz.)
08:00 O błog. Boże, zdrowie i opiekę MB Sejneń-
skiej dla Aliny w dniu urodz. i dla rodziny
08:00 +Eugenia Bielecka (greg)
17:30 +Modesta Masal (18 rocz. i z rodz. Masalów
i Łabanowskich
17:30 +Kazimierz Matwiejczyk (1 rocz.)
17:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)

PIĄTEK, 8 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Helena Wojciechowicz

08:00 +Stanisław Grzędziński (4mc)
08:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
17:30 +Wincenty +Weronika Kap
17:30 +Anna +Piotr Koncewicz
17:30 +Józef Makowski (2mc)

SOBOTA, 9 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:00 +Stanisław Kap (23 rocz.)
08:00 +Edmund Sapiega (1 rocz.)
09:00 LT +Julia Gaus
17:30 +Józef Kubylis (14 rocz.)
17:30 +Daniel +Bronisław Lewkowicz +Zofia Rut-
kowska
17:30 +Józef Wołyniec (15 rocz.) +Gabriela Janczu-
lewicz (4 rocz.)

NIEDZIELA V WIELKIEGO POSTU, 10 kwietnia 2011

07:00 +Eugenia Bielecka (greg)
08:30 +Józef Korzeniecki
10:00 +Marianna Radzewicz +Henryk
Żegary 10.00 (LT) +Eugeniusz Woźnialis (greg)
11:30 W 1 rocz. katastrofy smoleńskiej o dar Nieba
dla zmarłych
13:00 (LT) +Anna Macianis (6mc) +Antoni Niewulis
(miesiąc od pogrzebu)
Krasnowo: Za parafian
17:30 +Maria Plesiewicz (3 rocz.)

PONIEDZIAŁEK, 11 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:00 +Kazimierz Basiaga
08:00 +Antoni +Marian Malinowscy
17:30 +Rozalia Koneszko (6mc)
17:30 ++Jadwiga Gołębiewska +Janusz +Leonard
Obuchowscy
17:30 +Józef Miszkiel

WTOREK, 12 kwietnia 2011

06:30 +Danuta Janiszewska (11 rocz.)
06:30 +zm. z rodz. Draugialisów, Sankowskich i
Staśkielów
08:00 O błog. Boże, miłość i wiarę dla Dariusza i
Ewy i dla rodziny
08:00 +Eugenia Bielecka (greg)
17:30 +Katarzyna Nazarek +Anna +Stanisław
17:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)

ŚRODA, 13 kwietnia 2011

06:30 O błog. Boże i szczęśliwe zdanie egzaminu
dla Karola

Ogłoszenia duszpasterskie (cd)

(ciąg dalszy ze strony 9)

9Niedziela Palmowa zgromadzi nas wszystkich na Eucharystii, którą poprzedzi poświęcenie palm na zewnątrz kościoła, przed wejściem posłuchamy również Ewangelii o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, a potem w uroczystej procesji wejdziemy do świątyni na dalszy przebieg Eucharystii. Wszystko to tworzy integralną część tej niedzieli.

10Zaraz po świętach wielkanocnych rozpocznie się kapitalny remont domu parafialnego (plebanii). Budynek ten postawiony w 1903 roku nigdy nie był kapitalnie remontowany, a jego stan pogarsza się z roku na rok. Budynek powstał jako dom kapitulny dla istniejącej wówczas przy katedrze sejneńskiej kapituły kanoników. Z czasem mieszkali tu profesorowie gimnazjum biskupiego, a po wojnie duszpasterze parafii sejneńskiej oraz kilka rodzin, które tu znalazły schronienie. Dzisiaj budynek nie jest funkcjonalny dla potrzeb duszpasterskich, brakuje sal na spotkania grup i wspólnot, są pomieszczenia niewykorzystane, brakuje ogrzewania, beznadziejna sieć elektryczna, wodociągowa i kanalizacyjna. Dotychczas nie było żadnej dokumentacji budowlanej, więc trzeba było przygotować inwentaryzację budynku i projekt budowlany adaptacji wnętrza. To już jest gotowe, jest również pozwolenie na przeprowadzenie remontu. Dotychczasowe przygotowania dokumentacji kosztowało 40 tys. zł. Przed nami remont poważny i kosztowny, ale chcemy go przeprowadzić w miarę sprawnie. Stary budynek niesie wiele niespodziewanych prac, więc wszystko okaże się w czasie. Trwają starania na pozyskanie funduszy z Ochrony Środowiska na tzw. termomodernizację, a więc ocieplenie, izolacja, zmiana źródła ogrzewania, wymiana reszty okien. Nie mniej jednak wiele kosztów będziemy musieli ponieść sami, wszyscy parafianie. Zasada będzie taka jak dotychczas, czyli dowolne ofiary składane na ten cel w kopertach z podanym adresem. Koperty są wyłożone na stoliku pod chórem. Składamy ofiary takie jakie nas stać, każda, nawet skromna ofiara się liczy. Już teraz dziękuję za każdą ofiarę i pomoc. Wiele prac będzie można wykonać gospodarczo, więc będę liczył na pomoc fizyczną, zwłaszcza tych, których nie będzie stać na jakąkolwiek ofiarę pieniężną. Rozpocznemy tę inwestycję z modlitwą powierzając te prace opiece Matki Najświętszej, naszej Pani Sejneńskiej i opiece św. Józefa. Was wszystkich proszę o modlitwę w tej intencji.

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
08:00 Dziękczynna i o błog. Boże dla Danuty i Ireneusza Sankowskich w 49 rocz. ślubu i dla rodz.
08:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:00 +Wincenty Kowalewski
17.30 O błog. Boże, wiarę mocną i miłość w życiu dla Teresy w 18 rocz. urodz. i dla rodziny
17:30 +Zenon Misiukanis (2mc)

CZWARTEK, 14 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:00 +Anna Leszkiewicz (13 rocz.)
08:00 +Jerzy +Józef Janczulewicz
08:00 +Zofia Basiaga (miesiąc od pogrzebu)
17:30 Dziękczynna i o błog. Boże dla Barbary i Andrzeja Sendów w 29 rocz. ślubu i dla rodziny
17:30 +Marian Namiotko (rocz.)

PIĄTEK, 15 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
08:00 +Celina Majewska (miesiąc od pogrzebu)
08:00 +Henryk +Helena Żynda i z rodz. Wojciechowskich
08:00 +Antoni +Jan Witkowsy
17:30 +Piotr +Paweł Wróblewscy (4 rocz.)
17:30 +Wanda Bobrowska +Helena Tomaszycza

SOBOTA, 16 kwietnia 2011

06:30 +Eugenia Bielecka (greg)
06:30 +Borys Kasjanow
08:00 O błog. Boże, zdrowie i opiekę MB Sejneńskiej dla Katarzyny, Krzysztofa i Tomasza
08:00 +Zofia +Czesław
08:00 +Albina +Antoni z rodz. Kolenków i zm. rodzice i rodzeństwo
17:30 O błog. Boże i opiekę MB Sejneńskiej dla Grażyny i Czesława Poźniaków w 29 rocz. ślubu i dla rodziny
17:30 +Eugeniusz Woźnialis (greg)

NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ, 17 kwietnia 2011

07:00 +Eugenia Bielecka (greg)
08:30 +Paweł Żegarski (8 rocz.)
10:00 +Julianna +Antoni +Stanisław z rodz. Skrypko +Anna +Bronisław Paciukanis
Żegary 10:00 +Eugeniusz Woźnialis (greg)
11:30 Intencja Nieustającego Różańca
13:00 (LT): +Józef Leonczyk (5 rocz.)
Krasnowo: Za parafian
17:30 +Bolesław Krejczman (8 rocz.) i zm. jego rodzice i rodzeństwo

Z ŻYCIA PARAFII

20 IX 2010 – poniedziałek

Odjazd do Strasburga – stolicy Alzacji – miasta Gutenberga, „Marsylianki”, centrum europejskiej polityki.

Dworzec, budynki Parlamentu Europejskiego, Stare Miasto, Katedra Notre Dame z jedną wieżą .Gotycką świątynię z różowego piaskowca zdobi portal z setkami kamiennych postaci, które pną się ku niebu. Wewnątrz – wspaniała wystrój: witraże, rzeźby świętych, organy i zegar astronomiczny, nad którym pracowali wspólnie europejscy matematycy, zegarmistrzowie, malarze i rzeźbiarze. Skonstruowany w latach 1832 – 38 wyznacza daty ruchomych świąt. Panią przewodnik bardzo wspomagała Ania W., która czekała tutaj na mamę Teresę ze swoim mężem Haną i 7 tygodniowym synkiem Leonardem.

Potem przeszliśmy malowniczą trasą spacerową nad kanałami, dzielnicą o nazwie Mała Francja, oglądając piękną architekturę starej dzielnicy rybaków , tzw. pruski mur.

W autokarze – poczęstunek wiejskim chlebem i szynką szwarcwaldzką – to od Ani i Hany. Kawa, herbata od panów kierowców, a na deser – pierniczki własnego wypieku – od siostr Barbary i Henryki.

Kończy się piękne spotkanie z ludźmi, Bogiem, przyrodą. Jedziemy w kierunku Polski, do swoich domów, rodzin, Jeszcze jeden nocleg w Pradze, ostatnia Msza św. i „rozstania nadszedł czas”.

Dziękuję Panu Bogu, że postawił obok mnie wspaniałych, dobrych ludzi, pozwolił w zdrowiu przeżyć dni pielgrzymki, że zobaczyłam niezwykle miejsca , że doznałam głębokich przeżyć duchowo – religijnych, że mogłam śpiewać i słuchać pięknego śpiewu księdza Proboszcza i siostry Henryki, że...

Regina

Zapiski pielgrzyma

Przed Katedrą N.M. Panny w Strasburgu.

Powyżej: Bazylika w Ars.
Z lewej: W Santiago de Compostella.
Poniżej: Niezapomniany widok – Atlantyck.

SIEWCA

www.sejny.kuria.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 87 5162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.